

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avgvstini Barbosæ I. V. D. Lvsitani, Protonotarii, Et
Ivdicis Apostolici designati pro Tribunali Nunciaturæ
Hispaniæ, ac insignis Ecclesiæ Vimaranensis Thesaurarij
Maioris, Collectanea Doctorvm, Qui ...**

Barbosa, Agostinho

Venetiis, 1643

7. Accessus & regressus omnino tollantur. Item & coadiutoriæ cum futura
successione non dentur, nisi ex causa cognita à Summo Pontific.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14108

- de Capitulo, in causis ecclesiasticis Episcopo subjici.
 53. *¶ a. Nec non consuetudinibus, etiam immemorabilibus.*] Episcopum non posse visitare Capitulares sine Adiunctis, euam vbi contraria consuetudo immemorialis vigeat, resolutum Rot. decr. 744. num. 1. part. 1. dñers. Stephan. Gratian. *dilecti forens. cap. 492. num. 6. late Ludouic. à Saravia d. tract. q. 24. per 10. Scl. in select canon. cap. 31. num. 12. vbi*
referit decimum in Calciatenen. 7. Septembri 1630.
54. Non obstat quominus Vicarius Episcopi possit interpenire in Capitulo, & in eo praesidere; si talis facultas ei ante Concilium ex consuetudine, aut alio quoque nre legitime competit, iuxta hoc decretum, præterim si ipsum Capitulum nullo exemptione, aut speciali iure invenitur aduersus omnino modum subiectum, referit decimum Sbroz. in addit. ad suum tratt. de off. Vicarij, libro 2. questione 30. subdens quod in his, in quibus agendum est in Capitulo de re spectante ad Capitulum, seu suorum comodum, aequum est, vt nec eius Vicarius interficit.
55. *¶ b. Sententijs, priuilegijs, &c.*] Non fuisse derogatum, per hoc decretum sententiæ, & priuilegio simul, quia cum faciat diuersas derogationes, his simul iunctis non videtur voluisse derogare, referit decimum Ludouic. à Saravia d. tract. q. 25. n. 7. per decr. Achil. de Graff. 3. de partit.
56. *¶ c. Concordijs.*] Concordias non tollere visitationem omnino modam, & independentem ab Adiunctorum ministerio, resolutum Ludouic. à Saravia d. tract. quæst. 25. ex num. 4. Hieronym. Venero d. lib. 4. cap. 27. num. 3.
57. Decretum in praesenti in suis derogationibus non comprehendere concordias à Sede Apost. ex certa scientia confirmatas, referunt decimum Gonzal. ad reg. 8. Caneleg. 25. num. 14. Armendar. d. lib. 1. tit. 18. l. 7. de Episcopis n. 67. Marchef. de commission part. 1. §. 1. de appellat. ab interlocut. decr. 4. Ludouic. à Saravia d. quæst. 25. num. 6. Rot. apud Farin. decr. 715. in 1. collect. nouiss. alias part. 4. dñers. Lotter. de re benef. lib. 1. quæst. 25. num. 86. vbi num. 88. subdit concordias dici specificè, & ex certa scientia confirmatas si totus tenor sit relatus in ipsa confirmatione, vel faltem tota substantia narrata.
- Concordia confirmata à Papa in forma communi, 58. cum qua concurrat consuetudo immemorialis, sive per Concilium praesenti derogatum assertum resolutum Ludouic. à Saravia d. quæst. 25. num. 19.
- ¶ d. Quæ tantum suos obligent auctores.] Non esse haec verba referenda ad concordias, sed ad iuramenta, dicit decr. Ludouic. à Saravia d. q. 25. in fine.
- ¶ e. Salvis tamen in omnibus priuilegijs, que Vniuersitatibus, &c.] Concilium in praesenti exciperet priuilegia, que Vniuersitatibus studiorum generalium, seu eorum personis sunt concessa, assert Mantic. decr. 180. num. 5. vers. negue. Anguan. de legib. 2. contr. 3. num. 73.
- ¶ f. Hac autem omnia, &c.] Concilium in praesenti decreto non detrahere auctoritatem, & iurisdictionem Episcopis acquisitæ, referit decimum Ludouic. à Saravia d. tract. quæst. 11. num. 15. vbi citat Rota decr. 743. part. 1. dñers. & decr. 305. & 321. part. 2. etiam diuers. & apud Seraphin. decr. 493.

Accessus & regressus omnino tollantur. Item & coadiutoriae cum futura successione non dentur, nisi ex causa cognita à Summo Pontif.

C A P V T VII.

1. Doctores de accessu agentes.
2. Doctores de regressu agentes.
3. Intelligitur de accessibus, & regressibus per cessum, vel deceßum.
4. Accessus, & regressus in resignationibus permitti.
5. Doctores de coadiutorijs cum futura successione agentes.
6. Archiepiscoporum, & Episcoporum coadiutoribus que licet, vel non.
7. Coadiutores cum futura successione inferiorum beneficiorum non sunt beneficiarij interim dum viuunt coadiuti.
8. Coadiutor Canonici cum futura successione vocatur Canonicus fætus.
9. Beneficium per obitum coadiuti dicitur vacare.
10. Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti.
11. Coadiutori quid reservetur.
12. Officium Canonici recitare non tenetur coadiutor.
13. Professionem fidei admittere non tenetur coadiutor.
14. Residentiam præcisam, sed causatiuam facere non tenetur coadiutor.
15. Excommunicato coadiuto non lucratus distributiones coadiutor.
16. Possessionem vere non capit nisi post cessationem coadiutoriae.
17. Sedes eadem principalis coadiutio non assignantur coadiatori.
18. Coadiutores viuentibus coadiutis sedere debent in ultimo loco.
19. Præcedentia competit Canonicis quamvis posteriorius prouisiti, & non coadiutoribus.
20. Coadiutor in dignitate, absente vel impedito co-
- adjuvo suo præcedit omnibus Canonicis.
21. Coadiutor non intelligitur comprehensus in Statuto quod ex aliqua causa iubilare facit Canonicos.
22. Nec sibi optat, sed coadiuto.
23. Nec in ingressu debet fabrica soluere.
24. Index Apost. seu delegatus Papa non potest esse coadiutor.
25. Priuilegijs, & indultis de percipiendis fructibus in absentia non gaudet coadiutor.
26. Onera Canonicorum iuniorum non portat coadiutor.
27. Panas iudiciales non subdit coadiutor.
28. Presbyteralem ordinem non tenetur coadiutor habere vbi requiritur quod Canonicus ætu sit Sacerdos tempore promotionis.
29. Ordinem requisitum non tenetur suscipere intra annum coadiutor non residens.
30. Ordinari non potest coadiutor ad titulum coadiutoriae.
31. Officia ad que coadiutus electus est, non potest exercere coadiutor.
32. Distributiones quotidiana absente, vel non seruiente coadiutore non admittit coadiutus si per se deferuerat.
33. Habitum & tonsuram clericalem tenetur deferre coadiutor.
34. Reg. de annali, & triennali possessore gaudet coadiutor.
35. Mensibus datis causa recreationis gaudere potest coadiutor.
36. Egrotans, aut legitimè impeditus coadiutor haberi debet pro praesenti.
37. Excommunicato existente coadiuto potest in Ecclesia deferire coadiutor.
38. Qualitates requisitas ad obtinendam præbendam habere

Sessio XXV. de Regul. & Monial. Cap. VII. 401

- habere tenetur coadiutor exemplo resignatarij.
- 39 Ordinari debet infra annum coadiutor si residet & inferuit.
- 40 Coadiutor extra Ecclesiam Cathedralem in absens coadiunt tanquam verus, & proprius Canonicus censodus quoad preeminentias.
- 41 Coadiutor tenetur facere mentionem de obtentis beneficijs, quae habet.
- 42 Coadiutor licet non sit in sacris, potest omnia facere quae sine parametis sacris facere posset coadiutus.
- 43 Coadiutori tenentur Canonici inferuire prout te-
- nentur inferuire coadiuto.
- 44 Coadiutor seruiens pro coadiuto an debeat exire de Capitulo in quo agitur de negotio coadiuti.
- 45 Causa propter quas Episcopis coadiutor est concedendus.
- 46 Papa solus, & non aliis, potest concedere coadiutorias cum futura successione.
- 47 Qualitates requisite ad obtainendam prebendam requiruntur ad consequendam coadiutoriam.
- 48 Episcopis dandus est coadiutori habens qualitates pastorali officio requisitas.

Cum in beneficijs Ecclesiasticis ea, quae hereditariae successionis imaginem referunt, sacris constitutionibus sint odiosa, Patrum decretis contraria, nemini in posterum accessus, aut regressus, etiam de consensu, ad beneficium Ecclesiasticum cuiuscumque qualitatis concedatur, nec hactenus concessi suspendantur, extendantur, aut transferantur. Hocque decretum in quibuscumque beneficijs Ecclesiasticis, ac in quibuscumque personis, etiam Cardinalatus honore fulgentibus, locum habeat. ^a In Coadiutoriis quoque cum futura successione idem posthac obseruetur, vt nemini in quibuscumque beneficijs Ecclesiasticis permittantur. Quod si quando Ecclesia Cathedralis, aut monasterij vrgens necessitas, ^b aut euidentis utilitas postulet Praelato dari Coadiutorem, is non alias cum futura successione detur, quam hanc & causa prius diligenter & a Santissimo Romano Pontifice fit cognita, & ^c & qualitates omnes in illo concurrere certum sit, que a iure, ^c & decretis huius sancte Synodi in Episcopis, & Praelatis requiruntur, alias concesiones super his facta surreptitiae esse censeantur.

1. **V**ide Vasq. in opus. de benefic. cap. 2. §. 4. num. 20. 4. de accessu vide Galet, in Margarita casuum conscientie, verb. accessus. Azor. institut. moral. part. 2. lib. 7. cap. 20. Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 6. quæst. 5. ex num. 111. vbi n. 115. subdit accessus esse sublatos.

2. De regressu vide Mandos. in tract. de signatura gratia, tis. regresus, & accessus. Campegi. in tract. de referuatis. regresus. Rebuffi. in praxi benefic. iii. de regressu. Flamin. Parif. d. lib. 6. quæst. 5. à primip. vbi num. 96. refert constitutionem. Pij V. incip. Romanii Pont. qui reuocat omnes regressus, accessus, & ingressus iub quibuscumque formis, & quibuscumque personis, & quomodo cumque conceperit.

3. Decretum in praesenti intelligi de accessibus & regresibus per se ipsum, aut decessu, non autem de illis, qui ob non solutionem personis concedentur, tradunt Mandos. in reg. de imprem. benefic. iur. per obitum, quæst. 31. n. 3. Flamin. Parif. d. 1. 6. q. 5. num. 110. Ratio est, quia illi iam sublati videbantur inducere votum captandam mortis alienæ, arg. cap. ne capande, de concess. præbend. in 6. & illo-

rum, quæ tradit Franc. Marc. decis. 288. part. 1. isti vero non ita, cùm per mortem titularis pensionarius non succedit, nec sit in manu & potestate volentis accedere, vel regredi, male, vel bene operando efficere vt beneficium ad se reuertatur, nisi obtinens recusat pensionem solvere, aut illam nulliter, vel male assignat dicat, quod totum ab eo pendet, vnde Rota dupl ex isto capite non semel accessus & regresus canonizavit, & signanter apud Achil. decis. 1. num. 2. de iure iuri. V erall. decis. 147. part. 1. & decis. 313. part. 2. ead. Rota decis. 6. 1. num. 1. part. 1. recent. & decis. 286. num. 2. part. 2. etiam recent. & in Messanen. regresus 24. Ianuarij 1622. coram bone mem. Vbaldo, & Cremonen. pensionis super regresu 23. Junij 1623. coram ead. & in Bratharen. accessus ad Theſaurarium 22. Junij 1629. coram R.P. D. meo Pirouano, vbi etiam fui dictum Rotam non solere admittere huiusmodi accessus & regresus, nisi concurret nimia proterua in denegante solutiones, aut alter resistent. Et Concil. in praesenti non tollere regresus, & coadiutorias præteritas, sed tantum futuras post Concil. tenet Sanch. in consil. moral. tom. 1. lib. 2. cap. 1. dub. 15. in fine.

^a In coadiutoriis quoque cum futura successione.] Quia futura successio ab ipso coadiutor non datur per Papam proper expectatiwas prohibitas a Concilio in praesenti, vt ait Rota decis. 349. num. 7. apud Farin. part. 2. in posthum. & stante coadiutoria cum claus. Ex nunc prout & tunc, non datur vacatio, quia cadat sub regula mensium. Pute. decis. 100. lib. 2. Seraphin. decis. 1148. num. 2. Rota decis. 456. num. 11. & 12. part. 1. recentior. & coram Duran. decis. 12. num. 1.

Barbo. Collect. in Concil. Trid.

44 Coadiutor seruiens pro coadiuto an debeat exire de Capitulo in quo agitur de negotio coadiuti.

45 Causa propter quas Episcopis coadiutor est concedendus.

46 Papa solus, & non aliis, potest concedere coadiutorias cum futura successione.

47 Qualitates requisite ad obtainendam prebendam requiruntur ad consequendam coadiutoriam.

48 Episcopis dandus est coadiutori habens qualitates pastorali officio requisitas.

^a Cap. ad Apostolicā 8. q. i.e. extitū missa. & ad extitandas successiones de fil. pref. hyter c. consiluit de iure patron. c. ad hoc dec. Conc. Rom. tempore Hilarii cap. 1. ^b Sup. scilicet de refor. c. 6. c. script. & c. quamvis 7. q. 2. ^c Sup. scilicet de refor. c. 7. & scilicet 7. de reform. c. 1. & 3.

De coadiutoriis cum futura successione, vide Mandos. in tract. de signatura gratia, verb. coadiutoris, & reg. 11. quæst. 5. & reg. 32. quæst. 5. Campegi. in tractatu de coadiutori Episcoporum, Gambar. de officio legati de latere lib. 5. cap. de coadiutoriis. Gonzal. ad reg. 8. Cancr. gloss. 5. §. 9. cum seqq. Camill. Portel. in summ. omnium decis. sit. 9. ad clericis agricollis num. 10. Quintanad. Ecclesiast. lib. 2. num. 30. cum seqg. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 3. cap. 2. Monet. de option. canon. cap. 4. quæst. 8. Melch. Phœbos Lufit. decis. 2. num. 5. tom. 1. latè Nicol. Garc. de benefic. part. 4. cap. 5. vbi in addit. plura de nouo cumular. Mendez de Vasconcellos diuersi iuris argument. lib. 4. cap. 1. Ioan. Baptist. Valenzuel. consil. 93. Campan. in diuersi iuris. canon. rub. 7. cap. 6. num. 102. cum seqg. Ludouic. à Sarauta. in tract. de iuris dict. Adiutoriorum 9. 29. Nouar. in singularibus canon. conclus. 5. 8. Sebalt. Cas. in relect. de Ecclesiast. Hierarchia part. 3. disput. 14. §. 9. Lotter. de re benefic. lib. 2. quæst. 2.

Circa Archiepiscoporum & Episcoporum coadiutores cum futura successione Prosp. de August. ad Quarant. in summ. Bullarij. verb. Archiepiscopi autoritas, audor. 13. num. 12. in fine. Piasc. in praxi Episcop. part. 1. cap. 1. num. 10. & Campan. d. cap. 6. num. 107. referunt decimū coadiutori cum futura successione non licere ingredi ciuitatem pontificaliter, quia licet sit coadiutor cum futura successione, ex quo tamē non habet ius in re, sed ad rem, non debet recognoscit tamquam superior & caput, sed ut coaditor, & eo magis, quia contingere potest ut non succedit in Episcopatu, sed prior moriatur, item ipsum non debere uti Cruce in Diuinis, nec in summiPontificis. nec dum incedit per Vrbem, cūm Crux sit signum, & ornamenatum dignitatis, & iurisdictionis, & coadiutor utique careat, item coadiutorem Pontificalem in Ecclesia exercente absente Archiepiscopo ut posse cappa, cūm ea sit tantum ornamentum Episcopalis dignitatis; praesente autem Archiepiscopo uti debere Mantelletto, & Rochetto, nec licere vñquam coadiutori uti Mozetta & Rochetto, etiam absente Archiepiscopo, & hoc proprium sit eius, penes quem est dignitas, & iurisdictionis, item coadiutore non posse federe in fede coadiuti, cūm vna sedes non capiat duos, item Canonicos esse cōpellendos ut coadiutori Episcopo folēniter celebant, & Pōtificale exercenti semper assistant, alioquin indecorum videretur, si Episcopus sine Canonicorū affinitate celebraret, nec non videretur esse contra decretū Concilij Trident, quod extensio hinc etiam casui accommodari potest, item Canonicos non debere accedere ad circulos, cūm ipsi circuli denotent membrorum unionē ad ipsum caput, & constat coadiutorem non debere esse

L 1 3 caput,

caput, item *decreta* vt coadiutor Episcopus confessionem faciat cum Sacerdote Canonicco celebrante, & vt idem quoque benedicat in fine Misa: ne populus Divinis affectus benedictione Episcopali defraudetur, & iam est *versus* receptum vt Episcopus benedicturus faciat etiam confessionem cum celebrante, item licet coadiutori, de iecinta tamen Archiepiscopi, benedicere populum, dum per ciuitatem incedit, item maximè decere, vt Canonici prodeant obuiam coadiutori Episcopi ad Ecclesiam pontificaliter accedentes ad ostium Ecclesie, cumque descendentes ad idem ostium deducere, immo esset valde commendandum, si nonnulli Canonici officij, & urbanitatis gratia ad ipsius coadiutoris sedes accederent, item coadiutorem non habere facultatem largendi indulgentias, & sic eas Archiepiscopi nomine, si quas Archiepiscopus concedere voluerit, esse publicandas, retero Ego ipse de officio & potest. Episcopi pars. 3. allegat. 118, secundum Lugdunen. impress.

7. Coadiutores autem cum futura successione inferiorum dignitatum, & beneficiorum, non sum beneficiarij interim dum vivunt coadiuti, nec habentius in re, sed ad rem, vt per Nauarr. in cap. si quando, de rescript. pral. 5. num. 10. & in tract. de Orat. cap. 20. num. 18. Ludouic. à Saravia in tract. de iurisdict. Adiunctorum quest. 29. num. 4. Rot. decis. 456. num. 9. part. 1. recent. quia coadiutoris huiusmodi non sunt verè & propriè beneficia, secundum Abb. in cap. de restoribus. de clericis agrot. Petri. Greg. de re benefic. cap. 11. num. 2. Gonzal. Mendez de Vafconcellos diuersor. iuris argum. lib. 4. cap. 1. num. 8. Azor. instit. moral. part. 2. lib. 2. cap. 2. quest. 4. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 40. & 64. cum seqq. Anton. Fabri in theoria de re benefic. tit. de officiis & administrat. num. 20. cum seqq. Sebalt. Cæfar in relect. de Ecclesiast Hierarchia part. 3. disput. 14. §. 9. à priu. Nam Papa coadiutorum concedendo non prouidet absoluti de beneficio, illud absolute conferendo, sed ad effectum prouidendi necessitatibus Ecclesia, Buratt. decis. 78.

8. Vnde coadiutorem Canonici cum futura successione vocari Canonicum fictum, tradunt Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 107. Monet. de option. canon. quest. 8. num. 143. Ludouic. à Saravia d. tract. de iurisdict. Adiunctorum quest. 29. num. 33. Lotter. d. lib. 2. quest. 2. num. 11. Rota decis. 410. num. 6. in princ. p. 1. recentissim.

9. Per obitum enim coadiuti dicitur beneficium vacare, Pute. decis. 22. num. 3. lib. 3. in correctis. Caualer. decis. 116. nn. 5. & coadiutoria post mortem coadiuti continet gratia coadiutoris, ex Pute. d. decis. 22. num. 6. lib. 3. & decis. 98. lib. 2. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 53. & seq. Monet. d. g. 8. num. 143. ac proinde non subiacet publicationi, Ludouic. à Saravia d. g. 29. num. 25. licet enim sit simili resignatio, est tamen quid diuersum ab illa. Rot. decis. 10. num. 3. lib. 3. p. 3. diuers. Gonzal. d. §. 9. num. 69. Caualer. d. decis. 116. num. 4. Lotter. d. lib. 2. quest. 2. num. 23.

10. Hinc proueat quid Coadiutor consequi non potest fructus ex beneficio coadiuti, Nauarr. consil. 2. num. 3. de clericis agrot. Ludouic. à Saravia d. qnqst. 29. num. 26. Rot. decis. 285. lib. 3. p. 3. diuers. sed lucratur etiam distributiones quotidianas absente coadiuto ad utilitatem coadiuti, ut centum sacra Rituum Congregat. in una Colimbr. 16. Septembris 1606. in dub. 6. & in alia Eboren. 15. Aprilis 1606. Vide Trullench. d. lib. 1. in Decalog. capitul. 8. dub. 6. num. 3.

11. Et ideo quando coadiutor habet aliunde vnde se valeat decenter sustentare, disponitur nonnunquam quid omnibus prorsus percipere debeat de fructibus, nec de distributionibus, prout fuit in casu, in quo Nauarr. confundit a consil. 2. num. 3. & sive alias sit; & interdum mandatur centum ducatos, & aliquando plus, vel minus, prout partes inter se conuenient ante porrectam supplicationem, habita semper consideratione, ne coadiutor egeat, referit Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 96. quia alias coadiutor potest petere a coadiuto congruam sustentacionem, si defervat vii coadiutor, Nauarr. d. consil. 2. num. 1. & 7. & de Orat. cap. 20. num. 18. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. in addit. sub num. 130. dub. 26. nisi aliud caueatur in coadiutoria huiusmodi, in qua hodie consuetum est poni clausula, quia partes ita conuenient, quod coadiutor non possit petere congruam,

nec quicquam exigere, quouscunq; titulo ratione coadiutoria, vt ipse testatur Garc. ob proximè, subdens id procedere, etiam si non narretur coadiutorem habere beneficium, seu unde se valeat sustentare, quamvis si coadiutor ob paupertatem magnam, non valeat decenter seruire Ecclesie, posset excusari a seruio, nec principalis posset illum arctare, seu compellere, nisi dando ei aliquid, quo decenter & honeste valeat deferire.

Nec tenetur ad officium Canonicum recitandum, sed proprietarius, vt tenent Campeg. de coadiutore Episcopinum 8. Nauarr. in cap. si quando pral. 5. num. 10. de rescript. & de Orat. cap. 20. num. 18. Gambar. de offic. Legatis à latere lib. 4. num. 285. Redoan. de simon. part. 2. cap. 28. de Restoribus. Soar. de Religion. rom. 2. tract. 4. lib. 4. cap. 22. num. 19. Molfes. in summ. Theolog. moral. tract. 6. cap. 1. num. 44. Azor. institut. moral. part. 1. lib. 10. cap. 4. quest. 1. Valer. Reginald. in præf. fori ponit. lib. 30. num. 41. Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 1. num. 109. Malder. de virtut. tract. 10. cap. 2. dub. 3. quest. 2. Oliuer. Bonart. de oblig. Horarum Canon. lib. 2. cap. 4. num. 26. Bonacini. de Horis Canon. disputat. 1. quest. 2. puncto 3. & num. 15. Squillante obligat. clericor. part. 1. a num. 14. Ludouic. à Saravia d. quest. 29. num. 24. Paul. Layman. in Theologia moralib. 4. tract. 2. cap. 5. num. 8. in fine, Sebalt. Cæfar. dicta disput. 14. §. 9. num. 3.

Nec tenetur ad Fidei professionem nisi cum fuerit successioni locus, vt contra Acostam de Andrade ad Bullam Cruciat. quest. 73. refolumt Nicol. Garc. de benefic. part. 3. cap. 3. num. 16. Ludouic. à Saravia d. quest. 29. num. 37. Trullench. in Decalog. lib. 1. cap. 1. dub. 8. num. 1. Ego ipse de officio & potest. Episc. p. 3. alleg. 6. num. 13. me citato Squillante de priuilegiis cleric. cap. 4. num. 79.

Nec tenetur ad residentiam praesciam, sed causati-
um, id est, vt de bonis suis satisfaciat pro interestentia non soluta; ita Gonzal. Mendez de Vafconcellos d. cap. 1. num. 8. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 63. me citato Ludouic. à Saravia d. quest. 29. num. 27. cuam casu, quo coadiutus propter infirmitatem, vel alia legitime impeditus, non teneretur alioquin residere, alia enim amittunt distributiones quotidiana, que punctantur coadiuto in damnum ipsius coadiutoris, vt censuit S. Rituum Congregat. in Eboren. 15. Aprilis 1606. & in Patuina 8. May 1617. & in Ceneten. 4. Aprilis 1620. Vnde Rota decis. 276. num. 3. part. 1. recentior. reprobavit Nauarr. consil. 2. incip. Pref. supposito. num. 4. de clericis agrot. refolument coadiutorem non teneri re-
sidere, licet possit, si velit, & addit. Nauarrum hoc dice-
re, quia in illo casu coadiutoria habebat circa residentiam, & seruitorum verba facultatiua possitis, &c. non au-
tem verba necessitatibus, debeat & tenearis; deinde quia in casu Nauarr. nihil omnino erat coadiutori referatum, secus quando plura emolumenta fuerunt attributa, demum quid dictum consilium Nauarr. non videtur verum, quia secundum illum intellectum gratia coadiutoria esset quodammodo simplex expectatio, que per sacram Concil. prohibita est, refert nouissime Theodo-
sius de Rubens singul. Rot. tom. 2. part. 5. verb. Nauarrus pag. 203. vbi attestatur sacra Rituum Congregat. reprobate dictum consilium Nauarr.

Nec lucratur distributiones excommunicato coadiu-
tori, Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. ex num. 123. Ludouic. à Saravia d. quest. 29. num. 38. Nicol. Garc. d. part. 4. capitul. 5. num. 86. vbi numero 85. subdit quid si forte coadiutori ali-
quid de fructibus, seu distributionibus assignatum sit
pro congrua, seu seruitoru, vt aliquando sit, id sibi pot-
erit lucrari, non obstante excommunicatione principali,
que sibi, non alteri debet nocere. Sed pulcher
casus se offert resolendum. Constitutione Ecclesiæ Car-
thaginæ. cauetur, vt quotiescumque occurrit, quod aliquis Capitularis eiusdem Ecclesiæ carceretur, si re-
pertus fuerit culpabilis, non lucretur fructus sua pre-
bendæ pro tempore, quo fuerit carceratus; verum
quia datur casus, vt quandoque Capitulares predicti ha-
beant coadiutores, qui inferuendo diuinis interfunt
durante carceratione dictorum Capitularium, ideo fuit
dubitatum in sacra Congregatione Concilij, an tales
coadiutores inferuentes possent lucrare fructus pre-
bendæ pro prebendatis coadiutis pro tempore, qui dicti
corum

- corum coadiuti cuiuslibet reperti manerent carcera? Eadem S. Congregat. die 15. Decembris 1618. censuit coadiutum non posse percipere fructus predictos.
16. Nec vere capit possessionem, nisi post cessationem coadiutoriae, Rot. decis. 456. num. 6. part. 1. recent. Ludovic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 51. non enim sufficit prima capta possessio viuente coadiuto, vt declarauit sacra Rituum Congregatio in Patauina 30. Ianuarij 1616. & in d. Colimbriæ, debet enim post mortem coadiuti noua capi, eadē sacra Congregat. in Patauina 3. Iunij 1616. & ideo in vna Terulen. 21. Març 1609. censuit quod coadiutor debet habere locum capta possessionis post mortem coadiuti, & non locum capta possessionis viuente coadiuto, & in alia Bergomen. 7. Augusti 1627. censuit possessionem ab obitu coadiuti numerandam esse, quamvis prior possesso accederet ad annos 20.
17. Nec ei assignatur eadem sedes principalis coadiuti, sed sedere debet ultimo loco post omnes Canonicos, pro vt decimus referunt Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 101. & 109. cum seqq. Monet. de opt. canon. cap. 4. quæst. 8. ex num. 141. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. ex num. 66. Sebas. Cæsar. d. §. 9. num. 6. Rot. dict. decis. 456. & decis. 637. part. 1. recent. Ludovic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 41. vbi tenet coadiutores antianitatem non à die eorum admissionis, sed à cessatione coadiutoriae die adiutori Hermosil. ad Greg. Lop. gloss. 2. prot. part. 5. num. 22. & 23. Diana resol. moral. part. 4. tract. 4. resol. 88. Lotter. d. lib. 2. quæst. 25. num. 57. & 38. Stephan. Gratian. discept. forens. cap. 106. num. 39. Aloys. Ricc. in præxi aurea resol. 137. Contelor. de precedenti. num. 50. Mich. Ferrus de præced. Ecclesiæ. quæst. 15. num. 2.
18. Et quod coadiutores viuentibus coadiuti sedere debent in ultimo loco post omnes Canonicos, & quando aliquas functiones faciunt que pertinent ad suos coadiutos, vt cantare lectiones, praintonare Antiphonas, &c. pariter debent illas facere in nouissimo loco, censuit sacra Rituum Congregat. in d. Colimbriæ. 16. Septembris 1626. in 4. dub. & in Patauina 3. Decembris 1616. Brundusia. 18. Març 1617. Casalen. 15. Iulij eiusdem anni, & 10. Decembris 1619. Vicent. 18. Augusti 1618.
19. Competitigitur precedentiæ Canoniciis, quamvis posterius prouisus, nisi aliud in forma coadiutoriæ caueatur, quacumque consuetudine in contrarium non obstante; eadem S. Congregat. in d. Colimbriæ. 16. Septembris 1626. in 2. dub. Taurinen. 10. Novembris 1612. & 3. Iunij 1614. Brundusia. 18. Març 1617. Elven. 20. Aprilis 1619. Tirafoen. 13. Iulij eiusdem anni. Dertonen. & Cesuraugustana 26. Septembris 1620. Bellunen. 23. Ianuarij 1621. Trauista. 29. Maij eiusdem anni. Calaritanæ 18. Augusti 1629. vbi fuit resolutum coadiutoribus nullum deberi ab alijs Canoniciis precedentiæ. Casalen. 10. Decembris 1619. vbi fuit dictum statutum Ecclesiæ Casalen. disponens quod coadiutores gradatim ascendant, & precedant posteris Canonicos, vt iuri Canonico aduersans seruandum non esse, sed coadiutores post omnes federe debent. Et iterum in Elven. 7. Augusti 1621. fuit resolutum coadiutori non deberi eundem locum, quem vigore statuti auctoritate Apostolica minime confirmati, nec consuetudinis hand legitimè prescripte habebat tempore coadiuto, sed illum cedere debere omnibus Canoniciis proprietatijs ingressis durante eius coadiutoria.
20. Verum vbi coadiutor in dignitate esset, absente, vel impedito coadiuto suo præcedit omnibus Canoniciis. Sac. Congreg. Rit. in Neritonen. 22. Octobris 1619. idemque prouisus italluin, quod coadiutus, si præsens esset, obtineret, habere debet, vt censuit eadem fac. Congregatio in Brundusia. 29. Maij 1621. Vnde cum Stephan. Guerrei. prouisus de coadiutoria Archidiaconatus primæ dignitatis Neritonen. quæsi sit ab eadem sacra Rit. Congregat. quo in loco debeat ipse federe absente Archidiacono coadiuto, ite an ad ipsum spectant functiones quas faciet idem Archidiaconus, si præsens esset, eadem sacra Rituum Congr. Eminentiss. Cardin. Cæsario referente censuit coadiutori supradicto, iuxta formam litterarum coadiutoriæ, competere locum, seu stallum, in quo fedetur Archidiaconus coadiutus, si præsens esset, nec non ad eundem coadiutorem spectare functiones, quas obi-
- ret idem Archidiaconus, si adesset, sub die 12. Octobris 1619. Nec intelligitur coadiutor comprehensus in statuto, 21. quod ex aliqua causa iubilare facit Canonicos, eadem sacra Congregat. in Elboren. 15. Aprilis 1606. in 3. dub. quicquid dicat Garc. d. cap. 4. num. 89.
- Nec sibi optat, sed coadiuto, Monet, de option. canon. 22. quæst. 8. num. 152. Ludovic. à Sarauia d. quæst. 29. num. 31. & declarauit eadem sacra Rituum Congr. in d. Colimbriæ. 16. Septembris 1606. in 5. dub.
- Nec in ingressu debet fabrica soluere, quod est consuetum solui per Canonicos de nouo ingressos. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. num. 78.
- Nec potest esse iudex Apostol. seu delegatus Pape, 24. vel designari index synodalis, quia ex dicendis coadiutor non est verè Dignitas, seu Canonicus, quamvis sit in seruuo Ecclesiæ, & sic non habet qualitates cap. statutum, de rescript. lib. 6. ita contra Acoftam de Andrade ad Bullam Cruciatæ quæst. 75. resolutu Nicol. Garc. d. p. 4. cap. 5. in addit. post. num. 130. dub. 28. vbi subdit, propterea commissione factam Dignitati non transire in eius coadiutorem, non solum quando sunt expressum nomen proprium, sed etiam quando non sunt expressum.
- Nec gaudet priuilegijs & induitkis de percipiendis fructibus in absentia, puta ratione studi, aut lecturæ in aliqua Vnueritate, quibus coadiutus gaudere potest, ex multis adductis per Nicol. Garc. in d. addit. dub. 130.
- Nec tenetur ad onera Canonicorum iuniorum, licet 26. teneatur ad onera sui coadiuti, quia licet sedeat post omnes Canonicos, id non est ex eo quod sit Canonicus iunior, sed quia non est verè Canonicus, & fulget aliena dignitate, non propria. ita Nicol. Garc. in d. addit. dub. 33. & declarauit S. Rituum Congregat. in d. cap. Colimbriæ. 16. Septembr. 1606. in 7. dub. vnde censuit in alia Elboren.
15. Aprilis 1606. quod Canonicus iunior iuxta consuetudinem Ecclesiæ debet supplere vices hebdomadarij absentis, vel impediti, & non coadiutor, licet sedeat post ultimum Canonicum.
- Nec teneat ad penas indiciales, & que non habent rationem mulier ordinariæ, impositas ob culpam coadiutoris, non obstante statuto contrario, quia esset iniustum, & contra ius, nisi forte fuerit à Papa in specie confirmatum, ita Nicol. Garc. in d. addit. dub. 34. in fine.
- Nec teneat tempore concessions coadiutorie habere Ordinem presbyteralem, vbi statuto Ecclesiæ cauteum fuerit, quod Canonicus actu sit Sacerdos tempore promotionis, sed sufficit habere Clericatum & legitimam atatem ad Ordinem requisitum, ita Capitaq. decis. 12. num. 1. & 2. Gonzal. d. gl. 5. §. 9. Nicol. Garc. in d. addit. dub. 23.
- Nec teneat se promoueri facere intra annum ad 29. Ordinem requisitum, si nunquam resedit, seu inserviit, quia coadiutus non vult, ex quo non habet exercitium coadiutoria, sicut habens curam habitu, & non actu, non teneat ad sacerdotium promoueri infra annum, vt diximus in tract. de Paroch. cap. 5. num. 29. ita Nicol. Garc. in d. addit. sub die 23. vers. modis & ideo habilitas requiritur in coadiuto, nec hoc eas illa coadiutoris sufficeret, nam stante statuto in Ecclesiæ Barbastren, quod Canonici, qui infra annum non fuerint promoti ad subdiaconatum, amittant tertiam partem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad Diaconatum, amittant medietatem fructuum, & si infra alios duos annos non fuerint promoti ad presbyteratum, amittant omnes fructus & distributiones, quæsum fuit an coadiutor datus, Canonico non ordinato, vt suprà possit lucrari fructus & distributiones pro coadiuto, si ipse coadiutus est ordinatus ad forum dieti statuti Sacra Congregat. die 1. Decembris 1629. censuit Canonicum supradictum coadiutum non lucrari fructus, nec distributiones mediante servitio dieti coadiutoris.
- Nec potest ordinari ad titulum coadiutoriæ, Salzed. ad Bernard. in præf. c. 18. num. 7. Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 8. Monet. de option. canon. cap. 4. quæst. 8. num. 169. Sebastian. Cæsar. d. §. 9. num. 4. & 9. Nicol. Garc. de benef. part. 2. cap. 5. a numer. 132. vbi subdit posse quem ordinari ad titulum coadiutoriæ, si forte ratione illius haberet con-

congruam, non tanquam ad titulum beneficij, sed tanquam ad titulum pensionis.

31. Nec potest exercere officia ad quae coadiutor electus est, nam in his quae speciali nominatione competent coadiuto, non venit coadiutor, nec eum representat, ita Nicol. Garc. in addit. ad d. cap. 5. sub num. 88.

32. Nec eo absente, vel non seruiente, amittit distributiones quotidianas Canonicus coadiutus, si per se defterunt, quia in causa Vrbuerana die 9. Septembris 1628. sacra Congregat. Concilij censuit distributiones quotidianas debet. Canonicus coadiutus infirmo, absente, vel non seruiente coadiutore,

33. In multis tamen coadiutori effectus veri beneficiarii tribuuntur, vt est ille quod tenet habitum & tonsuram clericalem deferre, & fori privilegio gaudet, ita Nicol. Garc. d. cap. 5. à num. 97. Armandar. in addit. ad rectop. legum Nauar. lib. 2. tit. 19. de foro compet. num. 26. Sebastian. Casar. de Eccles. hierarchia dispus. 14. §. 9. num. 8. Squillante de privileg. clericor. cap. 7. num. 21. Ego ipse de officio & potest. Episcopi p. 2. alleg. 12. num. 4. & 9.

34. Gaudet reg. de annali possessore, vt appareat ex multis coadiutorior. Nicol. Garc. dict. cap. 5. à numer. 89. Gonzal. dict. §. 9. à numer. 118. & declarauit S. Rituum Congregatio in d. Colimbr. 16. Septembris 1666. in 3. dub.

35. Et potest gaudere mensibus dati causa recreationis, & illos confumere sicut principalis ita tamen quod dies per vnum ipsorum consumpti non possint per alterum assumi, sed quoad ambos remaneant consumpti. Ita Gonzal. d. §. 9. num. 13. & seq. Nicol. Garc. d. cap. 5. num. 79.

36. Et agrotans, aut alias legitimè impeditus haberi debet pro praesenti, & lucratur sicut lucraretur principalis, quando ipse coadiutor erat actu seruens tempore superuentis infirmitatis, seu impedimenti, alias posset dari locus fraudibus in detrimentum seruitij Ecclesie, ita dubitatum fuit a S. Congregatione Concilij in una causa Barbarens. an coadiutus impedito, seu infirmo coadiutore tenetur inferire si habilis sit ad effectum lucrandi distributiones? die 9. Novembris 1630. S. Congr. censuit, si ex forma lucratum Apostolicarum coadiutores nūquām teneant horis Canonis interesse, coadiutores quādiū alia ex tribus causis expressis in e. vno. de cleric. non resfa. lib. 6. vere suerint impediti, distributiones quotidianas lucrati, penide ac si Diuinis interessent.

37. Potest inferire, & residere in Ecclesia excommunicato existente principali, quia non inferuit, nec agit nomine excommunicati, sed nomine proprio, aut nomine Ecclesie, vt contra Gonzal. dict. §. 9. num. 128. resolut. Nicol. Garc. d. cap. 5. à num. 83. vbi num. 85. subdit quod si forte coadiutori aliqui de fructibus, seu distributionibus assignatum est pro congrua, seu seruio, vt aliquando sit, id sibi potest lucrari, non obstante excommunicatione principalis quae sibi, non alien debet nocere, & num. 86. cum Gonzal. vbi suprà num. 123. resolut. quod tunc coadiutor non potest lucrari pro coadiuto excommunicato, & ad eius commodum, & utilitatem, per cap. pastoralis §. verius, de appell.

38. Et tenetur habere qualitates requisitas ad obtinendam præbendam exemplo resignatarij, vt per Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 4. quest. 9. num. 19. Nicol. Garc. de benefic. part. 7. cap. 4. in fine Gonzal. d. gloss. 5. §. 9. num. 6. & 90. Monet. d. cap. 4. num. 151. & 155. Ludouic. à Saravia d. quest. 29. num. 7. Campan. in diuersorio iuris Canon. rubrit. 7. cap. 6. num. 103. vbi quod coadiutores huiusmodi debent esse constituti in illa atate, que ad illud obtinendum beneficium requiriuntur, de quo etiam nouissime Squillante de privileg. cleric. cap. 4. num. 79.

39. Et sic debet promoueri infra annum ex quo resider, & inferuit ad Ordinem suu præbendam annexum, vt per Nicol. Garc. d. cap. 5. in addit. sub num. 130. dub. 23. vero modo.

40. Extra Ecclesiam Cathedram in absentia coadiuti tanquam verus & proprius Canonicus censendus quo ad præminentias vetis Canonis conuenientes, vt ec-

suit Sacra Rituum Congreg. in Ristorien. 15. Martij 1608. 33

Et tenetur facere mentionem de obtentis beneficij, 41. quae habet, saltē ratione futuræ successionis, quae ipsi conceditur, cū sit grata beneficialis, seu de beneficio, Nicol. Garc. in dict. addit. dub. 38. vbi addit totam gratiam vitari, & esse nullam si non fiat mentio de obtentis coadiutoris, quia licet illa de se si diuidua, & separabilis, amen ex intentione Papæ, & ipsius coadiutoris est individua.

Et qua-nuis non sit in Sacris constitutus, potest omnia & singula facere, & exercere, que sine paramentis sacris cum cappa & cotta facere posset, coadiutor si præsens est, & sacra Congregatio Rituum in Bonen. 19. Decembris 1613.

Et ei tenetur Canonici inferire & ministrare, prout tenerentur inferire proprio Canonicō coadiuto in omnibus functionibus canonicalibus; eadem S. Congreg. in Casalen. 10. Januarij 1609.

Vtrum autem coadiutor seruens pro coadiuto debeat exire de Capitulo in quo agitur de negotio ipsius coadiuti, solet in aliquibus in dubium reuocari, in quo videtur respondendum non debere exire, quia coadiutor non agit, nec inferuit nomine coadiuti, licet eum repræsentante, quatenus agit & inferuit loco & vice illius, sed agit & inferuit nomine proprio, seu nomine Ecclesia, & sic nihil impedit eum interesse & dare vocem in Capitulo, in quo tractatur de negotio coadiuti; vnde videtur quod posset coadiutor dare suffragium, seu votare in electione præbendæ, quam prætenderet coadiutor & esset oppositor, & etiam pro eo suffragium dare; rursus è conuerso coadiutus bene potest interesse in Capitulo, & dare vocem, seu votum vbi agitur de negotio coadiutoris, nisi forte tractetur de re spectante ad ipsam coadiutoriam, qua particulariter euam spectet ad ipsum coadiutum, ita Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. ex nu.

102. Sebas. Casar. d. §. 9. num. 12. vbi num. 13. existimat non esse inconveniens, quod simili posint in habitu canonicali interesse coadiutus, & coadiutor in processionebus & Missiarum solemnis, principalis in loco sibi debito, iuxta antiquitatem suan, coadiutor post omnes Canonicos, quicquid dicat Nicol. Garc. dict. cap. 5. ex num. 107. cuius fundamentum, quod vnum tantum Canonatum representant, solum concludit ne duplēcē vocem habeant, vel duplices lucrentur distributiones, non quod intercessentiam, qua diuersis respectibus utrique connent, vni tanquam vero Canonico, alteri tanquam coadiutori, sicut nihil inconvenit, quod in eadem Ecclesia Rector principalis vt talis, & Vicarius vt Vicarius interesse valeant, & vnu receptum videmus in Episcopo & eius Vicario generali.

¶ Causa prius, &c.] Quæ autem sint causæ, proper 45. quas coadiutores Episcopis concedendi sunt, refert Pa- r. de resignat. lib. 7. quest. 20. num. 14. cum seqq.

¶ A Sanctissimo Romano Pontifice, &c.] Hiusmodi coadiutorias cum futura successione solum Romanum Pontif. & non alium, licet si Legatus seu Nuncijs, posse concedere tr. dum Flamin. Parif. de resignat. benefic. lib. 6. quest. 5. num. 15. & lib. 7. quest. 20. num. 14. Gon- zal. dict. §. 9. num. 91. Monet. de distribut. quotid. part. 2. quest. 1. num. 33. Nicol. Garc. d. part. 4. cap. 5. num. 19. Cam- pan. in diuers. iuris Canon. sub. 7. cap. 6. num. 105. prope fin.

¶ Et qualitates omnes, &c.] Qualitates requisitas ad obtinendam præbendam requiri ad consequendam coadiutoriam, tradunt Doctores supra citati n. 20. & quod debeat esse constituti in illa atate, quia ad illud obtinendum beneficium requiriuntur, obseruat Campan. d. c. 6. n. 103.

Episcopis dandum esse coadiutorem sufficientem 48. habentem qualitates pastorali officio requisitas, tradit Flamin. Parif. d. g. 20. num. 15. bene obseruans in euentu, quod talis coadiutor detur circa temporalia proper dilapidationem, debere esse prouidum, & fidelem, & scire ea bene dispensare; si vero circa spiritualia, aduentum vt sciat prouidere salu animarum.